

2) Kontrole przeprowadzone w dniach 24 października 2007 r., 3 listopada 2011 r. i 31 lipca 2012 r. ujawniły istotne problemy związane z niewłaściwym działaniem składowiska odpadów w Kiato i zapewnienie obiektu. Dochodzi zatem do naruszenia art. 13 i 36 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE oraz art. 8, 9 i 12 dyrektywy 1999/31/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z dnia 22 listopada 2008 r., s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 182 z dnia 16 lipca 1999 r., s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2013 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-679/13)

(2014/C 52/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: F. Drexler, A. Caiola i M. Pencheva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2013/496/UE z dnia 7 października 2013 r. w sprawie poddania 5-(2-aminopropyl)indolu środkom kontroli ⁽¹⁾;
- utrzymanie w mocy decyzji wykonawczej Rady 2013/496/UE do chwili zastąpienia tej decyzji nowym aktem przyjętym w należytej formie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na wstępie Parlament Europejski przypomina, że preambuła zaskarżonej decyzji odsyła do następujących podstaw prawnych: art. 8 ust. 3 decyzji Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych ⁽²⁾ oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Parlament wnioskuje z tego, że Rada odwołuje się w sposób dorozumiany do art. 34 ust. 2 lit. c) poprzednio obowiązującego traktatu o Unii Europejskiej.

Parlament powołuje się na dwa zarzuty na poparcie wniesione skargi o stwierdzenie nieważności.

W pierwszej kolejności, Parlament twierdzi, że podstawa prawna jaką Rada przyjęła przy wydaniu swej decyzji [art. 34 ust. 2 lit. c)] UE została uchylona od czasu wejścia w życie Traktatu z Lizbony. Z tego względu zaskarżona decyzja nie może być oparta jedynie na decyzji 2005/387/WSiSW. Ta ostatnia stanowi wtórną podstawę prawną i jest zatem niezgodna z prawem.

W drugiej kolejności i uwzględniając powyższe Parlament uważa, że postępowanie prowadzące do wydania decyzji narusza istotne wymogi proceduralne. Po pierwsze, jeśli zastosowanie znajdowałby art. 34 ust. 2 lit. c) UE, należało zasięgnąć opinii Parlamentu przed przyjęciem zaskarżonej decyzji zgodnie

z art. 39 ust. 1 UE. Tymczasem, jak twierdzi Parlament, nie miało to miejsca. Po drugie, przyjmując, że zastosowanie znajdują przepisy zawarte w Traktacie z Lizbony, Parlament twierdzi, że w każdym razie powinien brać udział w procedurze ustawodawczej. Parlament podnosi bowiem, że jeśli poddanie 5-(2-aminopropyl)indolu środkom kontroli stanowi istotny element decyzji 2005/387/WSiSW, należałoby zastosować procedurę ustawodawczą opisaną w art. 83 ust. 1 TFUE, to znaczy zwykłą procedurę ustawodawczą. Jeśli natomiast uznaje się, że decyzja 2013/496/UE stanowi jednolity warunek wykonania decyzji 2005/387/WSiSW lub też środek uzupełniający lub zmieniający nieistotny element rzeczowej decyzji, wówczas należałoby zastosować procedurę przewidzianą w art. 290 i 291 TFUE w celu przyjęcia aktów wykonawczych lub aktów delegowanych. W każdym razie ponieważ Parlament nie brał udziału w przyjęciu zaskarżonej decyzji, decyzja ta została przyjęta z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych.

Wreszcie w sytuacji gdyby Trybunał stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji, Parlament uznaje, że zgodnie z art. 264 akapit drugi TFUE należy utrzymać w mocy skutki zaskarżonej decyzji do chwili zastąpienia jej nowym aktem przyjętym w należytej formie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272, s. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 127, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho da Covilhã (Portugalia) w dniu 23 grudnia 2013 r. — Pharmaceute-Saúde e Higiene SA, i in. przeciwko Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

(Sprawa C-683/13)

(2014/C 52/57)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pharmaceute-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida, André de Carvalho e Sousa.

Strona pozwana: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT).

Pytania prejudycjalne

- a) Czy art. 2 dyrektywy 95/46/WE ⁽¹⁾ powinien być interpretowany w ten sposób, że rejestr czasu pracy, to znaczy rejestr wskazujący w odniesieniu do każdego pracownika godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy, jak również przerw lub okresy spoczynku, które nie wliczane są do czasu pracy, jest objęty pojęciem danych osobowych?